

Muligheden af, at der kunde være Anledning til at tage Spørgsmaalet om Repræssalier op til Overvejelse. Jeg deler fuldt ud det ærede Medlems Beklagelse, idet dette Forbud hindrer en gammel hævdvunden Samhandel, der har været til gensidig Fordel for begge Lande, men jeg tror ikke, at Vejen til at genskabe den gamle, frie Samhandel gaar gennem Repræssalier. Jeg har ganske vist i den sidste Tid modtaget adskillige baade skriftlige og mundtlige Henvendelser, gaaende ud paa, at vi burde besvare det norske Forbud mod Indførsel af Kød med et Forbud mod Indførsel her til Landet af Norgespeter, der jo er en stor Artikel for det danske Landbrug, samt et Forbud mod Indførsel af norske Heste. Navnlig Indførselen af norske Heste er i Øjeblikket meget lidt velset i Landbrugskredse, idet vi har Heste nok til meget smaa Priser, og derfor spørges dér: Hvorfor skal vi saa indføre de smaa norske Heste? Det siges, at det navnlig er Husmændene, som indfører disse norske Heste, og det hævdes fra dem, der har Heste at sælge, at det er en stor Fejl, at man ikke foretrækker de billige smaa, jydskke, tætte Heste, som meget godt kan anvendes i det mindre Landbrug. Jeg har nu den Opfattelse, at hvis denne Paastand er rigtig, vilde vore Husmænd være saa fornuftige at foretrække disse danske Heste, men hvis den af en eller anden Grund ikke er rigtig, mener jeg, det er urigtigt af Staten at gribe ind og forhindre Importen af norske Heste. Jeg tror i det hele taget, at Statsindgreb i den Slags Forhold kun gør Skade i begge Lande, og jeg fortrøster mig til, at man i ledende Kredse i Norge trods alle de Skuffelser, vi har haft, snart vil gaa til en Forhandling, som virkelig giver fri Bane for den Udveksling af Varer, som begge Landes By- og Landbefolkning har Interesse i.

Jeg skal dernæst vende mig til det ærede Medlem Hr. Andreasen, der udtalte, at jeg havde givet Tilsagn om at være Lejehusmændenes Beskytter. Jeg tror nu ikke, jeg har anvendt et saa overlegent Udtryk om mig selv, men jeg bekræfter gerne, at jeg altid vil være villig til at beskytte Lejehusmændenes Interesser, hvor disse bliver gaaet for nær paa uberettiget Maade, naar der gennem Lovgivningsbestemmelser kan ydes en saadan Beskyt-

telse. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at Ejeren Vildt ikke bør kunne hindre, at Lejeren høster fuldt Udbytte af sit Arbejde, og at der gennem værnende Bestemmelser i Jagtloven maa kunne skabes fornøden Sikkerhed i saa Henseende. Vor Jagtlovgivning trænger i øvrigt i flere Henseender til at blive revideret. Den stærke Udstykning af Jorden rummer den Fare, at visse vildtlevende Dyrearter, som vi alle, selv om vi ikke er Jægere, holder af at se ude i Naturen, udtyndes meget stærkt eller helt udryddes, og jeg tror, at vi i Tide bør være opmærksomme paa denne Fare, saa at vi paa samme Tid, som vi skaber Værn mod overdreven Vildtskade under særlige Forhold, ogsaa tænker paa at værne Vildtet mod Udryddelse. Hertil kommer, at der for Sønderjyllands Vedkommende, saaledes som det ærede Medlem Hr. Christen Ernst Christensen omtalte, i høj Grad tiltrænges en ny Jagtlovgivning. Jeg er enig med det ærede sidstnævnte Medlem i, at der bør være en ensartet Jagtlovgivning for hele Landet, men at den nugældende danske Jagtlov ikke er saaledes, at den uændret bør udvides til de sønderjydske Landsdele. Jeg agter derfor i indværende Samling at fremsætte Forslag til Lov om Revision af Jagtlovgivningen.

Det ærede Medlem Hr. Andreasen henstillede, at Bestemmelsen om en Lejetid paa 8 Aar i Loven om Brug af Huse paa Landet blev ændret, saaledes at Lejemaalet blev livsvarigt, idet det ærede Medlem mente, at Rigsdagen i 1919 havde ment „Livstid“, skønt den vedtog en Lejevarighed af 8 Aar. Det Forhold, der her er fremdraget, kan selvfølgelig overvejes, men det forekommer mig dog, at man, efter at Rigsdagen i 1919 har vedtaget en Lov og i dette Aar har vedtaget et Tillæg til Loven, der gennem en anden Affattelse skaber Klarhed vedrørende Lovens Begrænsning, først maa gennemføre Loven, som den foreligger, før man tænker paa at gaa videre.

Det ærede Medlem Hr. Vanggaard og det ærede Medlem Hr. Heilesen har anmodet om Tilskud til Eskjær—Slyng Mergelbane. Jeg har haft mine store Betænkeligheder overfor det heromhandlede Andragende, fordi vi plejer at give Laan og ikke Tilskud i saadanne Tilfælde, men under Hensyn til de ganske særlig vanskelige Forhold, der